Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

Május 16. A X. Marschbaon egy százada Schüller kapitánnyal az élén berukkol az ezredhez, Schüller százados átveszi az I. Baonkommandót, a II-ét Büttner százados.

Május 17. Előnyomulás Ostrozec felé a mozgó harcokban ritkán észlelhető nagy hevességű ellenséges tüzérségi tűzben. Az ellenség tehát állásba jutott. Már voltak veszteségeink, s az ezrednek egyik igen szimpatikus önkéntes szakaszvezetője, Szamek Andor itt halt hősi halált. Ez a hely már Krukienice vonalában feküdt.

Május 18. Az erre a napra virradó éjszakán balra eltoltak bennünket. Menetelés vaksötétben, tűzlármától zengő hegyek között. Egy áruló fényszóró, hasoncsúszás, fellélegzés, új rémhír: két század elszakadt! Suttogó káromkodások, bekerítettség érzete, céltalanság, az egyéni érzet teljes elvesztésének nyomasztó súlya. Ma reszkető birkanyáj a viharban, s holnap úgy halnak meg, mint a görög sorstragédiák hősei.

Mihez is hasonlítanának jobban!

Végre megtudjuk. Hadosztály-tartalék vagyunk. A háborúban sok keservet átélt «öregek» morognak; nem örülnek a pihenőnek: «Oda fogunk biztosan kerülni, ahol a legrosszabb lesz». Ez biz igaz lehet, de az emberi optimizmus határtalan. Milyen boldogan aludtunk egy nagyot az illatos, üde fenyőerdőben. Átszűrődött a napfény. Mosakodás, játék, pajzánság és feledés...

Biztosan hihetetlen annak, aki olvassa, s most, hogy irom kissé magamnak is az.

Május 19. Az I. Baon már tűzvonalban van, a II. még tartalékban. A hatosoknak egy orosz előállás ellen intézett sikeres rohamát négy gépfegyver tűzerejével hatásosan támogatom. Erős ellenséges tüzérségi tűz. A bal fegyvert teli találat éri. Hason odacsúszom; három derék emberem szenes hullája, s hasznavehetetlen géppuska... Mit használnak a bajtársi könnyek! Új parancs! A Baon a 70-esek mögé húzódik. Vaksötét! Parancskiadás, s rövid megbeszélés. Kilenc órakor általános roham lesz...

Irtózatos ideges túlfűtöttség, amelyet emberi lélek már nem viselne el a természet csodálatos rendezése nélkül. Zsibbadt nyugalom száll az idegekre, csak a szivek zihálnak versenyt az orosz géppuskák csunya kelepelésével... Fáj az emlékezés... Nem célom a borzalmak festése... de nem is visz rá a lélek a háború feldicsérésére.

Az önfeláldozó áldozatkészség példátlan harakirijét éltük meg... Krukienice a legnagyobb bácskai temető lett az 1915. évi május 19-én, a véres győzelem iszonyatos napján....

Ez volt az ezred dicsőségekben gazdag történetének legvéresebb napja... Talán mégis zarándok-hely lesz Krukienice...

Dr. Vajda György,
tart. hadnagy.

Hideg szél fúj...

— Bakanóta. —

Hideg szél fúj mégis megyünk,
Búcsúharang kondúl...
Harcba megyek, elbúcsúzom
Édes galambomtúl....
Kiállok a kapujába,
Kibeszélgetem magamat
Véle utóljára...

Ellőttték a balkaromat,
Folyik piros vérem.
Nincsen kéznél egy szanitéc,
Ki bekössön éngem.
Gyere, babám, sebeimet
Te kötözd be s gyógyítsd meg a
Bánatos szívemet.

Öreg ágyúk harangoznak,
Szólnak temetésre...
Öreg bakát így temetnek
Muszka föld mélyére...
Sirass, babám, sirass, egyre:
Könnyebb lesz a szegény holtnak
Idegen föld terhe...

Odahaza valakire
Nagyon, nagyon, várnak...
Halovány lett az orcája
Egy szép barna lánynak...
Sírjál, barna kislány, sírjál...
Halott vitéz kedvesednek
Bús levelet írjál...

A harctérre bús levél jött,
Könny is hullott rája...
Barna kis lány, bús leveled
A választ ne várja...
Nincs szíve a hideg vasnak:
Ne sírj, kis lány, a halottak
Többé nem olvasnak...

Visszament egy gyászos levél
Az orosz harctérrül...
Ráírták, hogy akinek szólt
Elesett vitézül.
Fejfát vágnak egy új sírnak...
Bús levélre búsabb választ
Tán az égből írnak...